

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 19. października 1917.

Treść: (M 409). Rozporządzenie w sprawie uregulowania zbytu odpadków słodowych celem zaopatrzenia przemysłu drożdży prasowanych.

409.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych z dnia 18. października 1917

w sprawie uregulowania zbytu odpadków słodowych celem zaopatrzenia przemysłu drożdży prasowanych.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Zamyka się odpadki (kiełki) słodowe, powstałe przy produkcji słodu. Zamknięcie to zaczyna się z chwilą odpadnięcia kiełków z przegródek suszarskich, ze suszarń lub maszyn do usuwania kiełków.

Zamknięcie ma ten skutek, że zamkniętego towaru nie wolno zużyć, oddać na karmę dla bydła ani dobrowolnie lub przymusowo sprzedać, o ile w tem rozporządzeniu lub szczególnymi zarządzeniami Urzędu dla wyżywienia ludności czego innego nie postanowiono.

Czynności prawne, sprzeciwiające się temu zakazowi, są nieważne. Przepis ten stosuje się także do takich czynności prawnych, które zostały zawarte przed ogłoszeniem tego rozporządzenia. Postanowienie to nie dotyka zakupna odpadków słodowych, zawartego przed ogłoszeniem tego rozporządzenia przez Wojenny Związek gospodarczy dla przemysłu drożdży prasowanych, we Wiedniu lub za jego pośrednictwem.

Skuteczność zamknięcia kończy się:

- a) z użyciem lub sprzedażem, dopuszczalnym według postanowień niniejszego rozporządzenia,
- b) z przymusowym odebraniem.

§ 2.

Przedsiębiorstwa produkujące sład winny Wojennemu Związkowi gospodarczemu dla przemysłu drożdży prasowanych (Wiedeń, dzielnica IX., Porzellangasse Nr. 7) podać do wiadomości dzień, w którym zaczyna się w ich przedsiębiorstwach produkcja słodu, jakoteż dzień, w którym produkcja ta zastanowioną zostaje.

Przedsiębiorstwa produkujące sład są obowiązane wszystkie zapasy odpadków słodowych, powstałe w czasie ruchu w poprzednim miesiącu, zgłosić i zaofiarować do zakupna Wojennemu Związkowi gospodarczemu dla przemysłu drożdży prasowanych listem poleconym najpóźniej do dnia 5. każdego miesiąca.

Równocześnie z tą ofertą mają producenci słodu donieść Wojennemu Związkowi gospodarczemu dla przemysłu drożdży prasowanych, jakie ilości jęczmienia zostały w poprzednim miesiącu przerobione na sład.

Przedsiębiorstwa produkujące sład mają swe zakłady odnośnie do ilości zebranych odpadków słodowych i ich dostawiania poddać nadzorowi, który będzie sprawowany przez organa urzędowe, ustanowione i upelnomocnione przez Urząd dla wyżywienia ludności.

Przedsiębiorstwa te są obowiązane osobom, które wykażą się pełnomocnictwem władzy, dozwolić w każdej chwili wstępu do zakładów i magazynów, wglądu do zapisków przedsiębiorstwa jakoteż podejmowania próbek odpadków słodowych.

§ 3.

Wojenny Związek gospodarczy dla przemysłu drożdży prasowanych jest obowiązany zakupić i objąć zaofiarowane jemu do zakupna odpadki słodowe, o ile uzna je za nadające się do przeróbki w przemyśle drożdży prasowanych, po ustanowionych cenach i pod oznaczonymi warunkami (§ 4.) w miarę swego zapotrzebowania, jednakowoż tylko do najwyższej ilości (§ 9., ust. 1.), ustanowionej przez Urząd dla wyżywienia ludności.

Za nadające się do przeróbki w przemyśle drożdży prasowanych uważa się te kielki, które odpadają z przegródek suszarskich, ze suszarki lub maszyny do usuwania kielków, a których nie potrzeba odrywać; kielki odpadające przy tak zwanem czyszczeniu dodatkowem lub przy polerowaniu, muszą być jednak wydzielone. Kielki nie mogą być zbitwiałe ani spalone.

Te odpadki słodowe, które Wojenny Związek gospodarczy uzna za nienadające się do przeróbki w przemyśle drożdży prasowanych i wobec tego ich nie obejmie, winien Związek zgłosić w Centrali dla środków pastewnych. Tymi odpadkami słodowymi rozrządza Centrala dla środków pastewnych stosownie do zarządzeń, wydanych przez Urząd dla wyżywienia ludności (§ 9., ust. 2.).

Przedsiębiorstwa produkujące sól mają obowiązek zebrane w swych przedsiębiorstwach odpadki słodowe aż do objęcia ich przez Wojenny Związek gospodarczy lub przez Centralę dla środków pastewnych bezpłatnie przechowywać i starannie się z nimi obchodzić i je utrzymywać.

§ 4.

Cena za odpadki słodowe, które zakupi Wojenny Związek gospodarczy dla przemysłu drożdży prasowanych, wynosi dla odpadków słodowych, które powstają

- a) w browarach przy przeróbce na sól jęczmienia, przydzielonego im przez Centralę browarniczą . . . . . 50 K,
- b) w słodowniach handlowych przy przeróbce na sól jęczmienia, przydzielonego im przez Centralę dla siodu . . . . . 45 K.

Przedsiębiorstwa mieszaue uważa się za słodownie handlowe co do tych ilości jęczmienia, które zostały im przydzielone przez Centralę dla siodu.

Powyższe ceny rozumie się za 100 kg netto z dowozem do stacyi kolejowej miejsca produkcji w workach kupującego i za zapłatą w gotówce po przedłożeniu poświadczenia nadania urzędu kolejowego (duplikatu listu przewozowego). W cenie

tej mieszczą się koszty załadowania, które ma być na wezwanie uskutecznione. Zapłata ma nastąpić w Wiedniu w biurze Wojennego Związku gospodarczego dla przemysłu drożdży prasowanych lub za pośrednictwem c. k. pocztowej kasy oszczędności. Jeżeli cena ma służyć na zaspokojenie roszeń osób trzecich, powstałych z praw rzeczowych, należy odnośną kwotę złożyć w sądzie. Dla stwierdzenia ciężaru jest miarodajne odważenie przez urząd kolejowy na stacyi miejsca produkcji, jeżeli zaś ono jest niemożliwe lub go zaniechano, wynik skonstatowania odbierającej fabryki drożdży prasowanych.

Ustanowiona cena ma zastosowanie do odpadków słodowych, nadających się do produkcji drożdży prasowanych (§ 3., ust. 2.).

Jeżeli Wojenny Związek gospodarczy dla przemysłu drożdży prasowanych zakupił i objął odpadki słodowe, które nie odpowiadają warunkom § 3., ust. 2., niniejszego rozporządzenia a więc nadają się w mniejszym stopniu do produkcji drożdży prasowanych, natenczas następuje odpowiednie zniżenie ceny. Jeżeli co do zniżenia ceny porozumienie nie przyjdzie do skutku, natenczas do ostatecznego rozstrzygnięcia o cenie powołany jest jeden ze znawców, wymieniony przez sprzedającego z pośród stałych znawców, zamianowanych w tym celu przez Urząd dla wyżywienia ludności.

Obejmowanie odpadków słodowych, które mają być użyte przez Wojenny Związek gospodarczy dla przemysłu drożdży prasowanych, winno odbywać się bez przerwy z wszelkim możliwym pospiechem w miarę jak odpadki słodowe będą gotowe, jednakże z reguły (ust. 7.) tylko w całych ładunkach wagonowych.

Po ukończeniu produkcji siodu w poszczególnych przedsiębiorstwach na Wojenny Związek gospodarczy dla przemysłu drożdży prasowanych wydać zarządzenie co do pozostałej ilości odpadków słodowych a jeżeli w pewnem przedsiębiorstwie uzyskano mniej tych odpadków aniżeli pełny ładunek wagonowy, co do całej uzyskanej ilości najpóźniej w ciągu 14 dni po zastanowieniu ruchu, co jednak nie dotyka obowiązku, ciężącego według § 3., ustęp ostatni, na produkujących sól przedsiębiorstwach.

§ 5.

Cenę objęcia za odpadki słodowe, nienadające się do produkcji drożdży prasowanych lub przewyższające zapotrzebowanie przemysłu drożdży prasowanych (§ 9.), oznaczy Urząd dla wyżywienia ludności.

§ 6.

Wojenny Związek gospodarczy dla przemysłu drożdży prasowanych jest obowiązany do dnia 8.

każdego miesiąca zawiadomić Urząd dla żywienia ludności o tem, jakie ilości odpadków słodowych zostały w miesiącu poprzednim przezeń objęte.

Odpadki słodowe objęte przez Wojenny Związek gospodarczy dla przemysłu drożdży prasowanych, przydzielili związek ten do przeróbki poszczególnym przedsiębiorstwom, produkującym drożdże prasowane, stosownie do postanowień rozporządzenia ministerjalnego z dnia 1. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 239, w sprawie założenia Wojennego Związku gospodarczego dla przemysłu drożdży prasowanych.

Przedsiębiorstwa te mogą odpadki słodowe używać tylko do produkcji drożdży.

§ 7.

Jeżeli jakieś przedsiębiorstwo produkujące ślód wzbrania się sprzedać zamkniętych zapasów odpadków słodowych Wojennemu Związkowi gospodarczemu dla przemysłu drożdży prasowanych lub oddało je osobom trzecim, natenczas polityczna władza I. instancji, w której okręgu znajdują się zapasy, winna orzec o obowiązku oddania ich i w razie potrzeby zarządzić ich przymusowe odebranie. Orzeczenie jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do zapasów.

Na posiadacza zapasów, któremu one zostały przymusowo odebrane, ciąży co do przechowywania tych zapasów, zobowiązania przytoczone w § 3., ustęp ostatni.

W razie przymusowego odebrania zapasów należy potrącić 10 procent od cen ustanowionych w § 4.

§ 8.

Kolejom żelaznym i przedsiębiorstwom żeglugi parowej wolno przyjmować do przewozu przesyłki odpadków słodowych tylko wówczas, gdy do dokumentów przewozowych dołączono dla każdej

przesyłki poświadczenie transportowe, wystawione według dołączonego wzoru przez Wojenny Związek gospodarczy dla przemysłu drożdży prasowanych.

Dla przesyłek zarządu wojskowego i przesyłek z poza granicy celnej, z krajów korony św. Szecepana, tudzież z Bośni i Hercegowiny nie potrzeba takich poświadczeń transportowych.

§ 9.

Urząd dla żywienia ludności ustanawia po wysłuchaniu Wojennego Związku gospodarczego dla przemysłu drożdży prasowanych tę najwyższą ilość odpadków słodowych, jaka jest potrzebna w kampanii 1917/18 dla pokrycia zapotrzebowania przemysłu drożdży prasowanych.

Przeznaczenie i użycie tych ilości odpadków słodowych, któreby zostały po pokryciu zapotrzebowania przemysłu drożdży prasowanych, będzie uregulowane osobnem zarządzeniem Urzędu dla żywienia ludności.

Urząd dla żywienia ludności może wydać szczególne zarządzenia co do użycia odpadków słodowych, które zebrane zostały przy przeróbce zagranicznego jęczmienia na ślód za zapłatą na rachunek zagranicy.

§ 10.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i każde współdziałanie przy udaremnianiu zobowiązań, niemi nałożonych, o ile odnośny czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, będą kary polityczne władze powiatowe grzywną do 20.000 K lub według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Höfer wlr.

Bauhaus wlr.

Poświadczenie transportowe na odpadki słodowe.

Imię i nazwisko posyłającego .....
w ..... jest uprawniony do przewiezienia
..... kg odpadków słodowych,
w czasie od ..... do .....
z (nazwa stacji wysyłkowej) .....
do (nazwa stacji przeznaczenia) .....
(koleją lub okrętem parowym) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy).
.....

Wiedeń, dnia ..... 1917.

L. S.

Wojenny Związek gospodarczy dla przemysłu
drożdży prasowanych.

Poświadczenie to należy doczepić trwale do dokumentu przewozowego.
Dodanie poświadczenia należy w dokumencie przewozowym zaznaczyć
Poświadczenie odbierze stacja przeznaczenia.